

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 216.431 van 24 november 2011
in de zaak A. 191.208/VII-37.320.**

In zake : Agnes DOSSCHE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Katia Bouve
kantoor houdend te 8420 De Haan
Mezenlaan 9
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Dirk Abbeloos en Patrick Vandendael
kantoor houdend te 9200 Dendermonde
Noordlaan 82-84
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 23 januari 2009, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur van 19 november 2008 waarbij het beroep aangetekend tegen de beslissing van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (hierna : OVAM) van 23 maart 2005, waarbij deze beslist dat Agnes Dossche niet aantoont dat zij conform de bepalingen van artikel 10 van het bodemsaneringsdecreet niet verplicht is om tot bodemsanering over te gaan, ongegrond wordt verklaard en de beroepen beslissing wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een verslag overeenkomstig artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 november 2011.

Kamervoorzitter Luc Hellin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ruben Moonen, die loco advocaat Katia Bouve verschijnt voor de verzoekster, en advocaat Patrick Vandendael, die tevens loco advocaat Dirk Abbeloos verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De betwisting betreft een grond, gelegen aan de Baron Ruzettelaan 113 te Assebroek, perceelnummers 98 P 7 en 98 R 7. De verzoekster is volle eigenaar van die grond.

3.2. Op 14 januari 2005 meldt de verzoekster aan OVAM haar bedoeling om tot de overdracht over te gaan van die grond. Zij voegt bij deze melding een verslag van oriënterend bodemonderzoek, opgemaakt op 23 september 2004 door de BVBA Geolab, erkend bodemdeskundige. Uit dit verslag blijkt onder meer dat er een overschrijding van de bodemsaneringsnormen is en dat in de huidige omstandigheden een beschrijvend bodemonderzoek wordt aanbevolen omwille van de normoverschrijding voor tetrachlooretheen.

3.3. Op 3 februari 2005 maant OVAM de verzoekster aan om een beschrijvend bodemonderzoek te laten uitvoeren en laat zij weten dat de door haar voorgenomen overdracht van de betreffende grond voorlopig niet kan plaatsvinden.

3.4. Op 18 februari 2005 deelt de verzoekster haar gemotiveerd standpunt, met vermelding "aanvraag onschuldig bezit", aan OVAM mee. Zij meent aan de voorwaarden van artikel 10 van het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering (hierna : bodemsaneringsdecreet) te voldoen.

3.5. Op 23 maart 2005 besluit OVAM dat de verzoekster niet aantoont dat zij conform de bepalingen van artikel 10 van het bodemsaneringsdecreet niet verplicht is om tot bodemsanering over te gaan.

3.6. Op 21 april 2005 dient de verzoekster tegen voornoemd besluit van 23 maart 2005 een beroep in bij de Vlaamse regering. In het beroepschrift voert zij aan dat de verontreiniging historisch is en niet gemengd, dat de verontreiniging niet door haar werd veroorzaakt en dat zij niet op de hoogte was noch op de hoogte behoorde te zijn van de verontreiniging.

3.7. Op 19 november 2008 neemt de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur het thans bestreden ministerieel besluit houdende uitspraak over het beroep aangetekend tegen de beslissing van OVAM van 23 maart 2005, waarbij OVAM beslist dat de verzoekster niet aantoont dat zij

conform de bepalingen van artikel 10 van het bodemsaneringsdecreet niet verplicht is om tot bodemsanering over te gaan.

Dit is de bestreden beslissing.

3.8. Op 2 december 2010 deelt OVAM aan de verzoekster mede dat zij in haar hoedanigheid van eigenaar wordt vrijgesteld van de verplichting om het beschrijvend bodemonderzoek uit te voeren voor de historische bodemverontreiniging die tot stand is gekomen op het perceelnummer 98 R 7 en op 15 februari 2011 meldt OVAM aan de verzoekster dat zij de kwalificatie van de aard van de verontreiniging als een historische bodemverontreiniging ook doortrekt naar het perceel 98 P 7 en dat de verzoekster niet verplicht is tot het uitvoeren van een beschrijvend bodemonderzoek.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4. Luidens artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State dient een verzoekende partij bij een beroep tot nietigverklaring te doen blijken van een benadeling of van een belang bij de bestreden beslissing. Dat belang of nadeel moet zich op rechtstreekse, persoonlijke, geoorloofde, zekere en actuele wijze voordoen.

Beoordeling

5. In dezen heeft de verzoekster met onderhavig beroep de bedoeling om van de verplichting ontslagen te worden om tot bodemsanering over te gaan. Uit de duidelijke beslissingen van OVAM van 2 december 2010 en 15 februari 2011 volgt dat de verzoekster op grond van artikel 23, § 2, van het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming (hierna : bodemdecreet), thans vrijgesteld is van de verplichting om een beschrijvend bodemonderzoek uit te voeren voor de percelen nummers 98 P 7 en 98 R 7. Aldus heeft de verzoekster inmiddels verkregen wat zij

met onderhavig annulatieberoep beoogde te bereiken, met name een nieuwe voor haar gunstige beslissing in de zin van de voorwaarden van voornoemd artikel 23, § 2, van het bodemdecreet.

Haar rechtens vereiste actueel belang is door de voornoemde beslissingen van OVAM teloor gegaan, zodat haar beroep tot nietigverklaring niet meer ontvankelijk is.

6. Het wegvallen van het rechtens vereiste actueel belang is evenwel niet aan haar toedoen te wijten, zodat het past de kosten ten laste te leggen van de verwerende partij.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vierentwintig november tweeduizend en elf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Luc Hellin